

Az éjjel újra elolvastam Krúdy Gyula *Őszi versenyek* című novelláját, melyet Budapesten kevesen ismernek, mert Bécsben jelent meg a forradalmak után, amidőn még a magyar könyvkiadás nem tért magához. Szegény drága Gyula bácsi egymagában ezzel a hatvanoldalas beszélyvel örökkévalót alkotott: az *Őszi versenyek* olyan strandard remeke, a magyar novellának, mint az *Ilics Iván* az oroszoknak vagy a *Vizen* a franciáknak. S aki nemcsak olvasni, de ezentúl is látni és hallani is akarja Gyula bácsit, az tartsa az éjjeliszekrényen a kis oktávfüzetet, amely hangosfilmként őriz meg ennek a felejthetetlen tollas és szárnyas bajnoknak vízióhárius, megszólalásig hú portréját.